

[Valbak.]

Det er banalt at sige det, men ferieforlængelse er jo ikke en statsgave, en bevilling af statens midler; det er udgifter lagt på produktionsomkostningerne. Ved de netop overståede overenskomstforhandlinger sluttede man på lønforbedringer og på nedsat arbejdstid; man gav, som jeg sagde før, afkald på at prioritere ferieforlængelse på linje med eller over disse spørgsmål.

Jeg vil gerne sige, at jeg principielt mener, at spørgsmålet om ferielængde bør afgøres ved lov. Men efter vor mening må ændringer i ferieloven med hensyn til ferielængde og med hensyn til opsparing af feriegodtgørelse, for så vidt angår tidspunktet for eventuel iværksættelse, være anderledes afstemt efter arbejdsmarkedets aftaler om løn og arbejdsvilkår, end tilfældet er med de forslag, der foreligger.

Lad mig tilføje, at mit parti med forventning ser hen til det forslag om en moderniseret ferielov, som arbejdsministeren agter at fremkomme med i næste samling. Vi ser gerne, at en moderniseret udgave af ferieloven kommer til at omfatte så mange grupper som overhovedet muligt, gerne alle. Vi ser gerne de specielle problemer omkring lærlinge løst. Vi ser gerne feriemærkesystemet afløst af et mere nutidigt system. Vi ser gerne, at ændringerne i befolkningens ferievaner følges op af formelle regler, der stimulerer til ferienspredning fremfor at hæmme spredningen. For samfundets økonomi vil en sådan udvikling have den allerstørste betydning. Vi ser endelig gerne, at spørgsmålet om feriens længde på det snarest mulige, men rette tidspunkt løses i overensstemmelse med udviklingen i andre nordiske lande.

Kjær Rasmussen: Vi er i stand til at støtte principperne i de to forelagte forslag, der jo i høj grad er identiske. Dog synes vi, at SF-forslaget har et fortrin derved, at det opererer med en feriefond, som kan gå hen og få stor betydning for det tilfælde, at et firma skulle krakke. Når jeg nu gerne vil stille nogle spørgsmål til den folkesocialistiske ordfører, så er det altså, fordi vi anser dette partis forslag for at være det bedste af de to, der ligger her.

I bemærkningerne skriver SF, at feriefondens tænkes administreret af det

offentlige, eventuelt i forening med ATP. Vi kan tilslutte os en offentlig administration, men må advare mod at blande ATP ind i administrationen som sådan. Jeg forstår egentlig ikke, at forslagsstillerne har kunnet operere med ATP som en mulig administrator. Mon ikke denne mulighed udspringer af et noget manglende kendskab til ATPs funktionsmåde? Forholdet er jo det, at arbejdsgiverne, herunder i øvrigt kommunerne, kan låne halvdelen af de til fonden indbetalte midler, men betingelserne er, at lånene ydes gennem banker og sparekasser og til disse institutioners sædvanlige udlånsrente. I dag får ATP-fonden 6,5 pct. i rente af sine penge, men bankers og sparekassers udlånsrente er jo som bekendt ofte 9 à 10 pct. Der er altså tale om et væsentligt merprovenu, som pengeinstitutterne uden videre kan indkassere. Gennemføres SF's forslag — med hensyn til ATP i hvert fald — så vil pengeinstitutternes udlånsmuligheder øges, det er helt rigtigt, men dermed vil jo altså også deres profitmulighed øges. Vi tror, at hvis der skal være mening i tingene, så må der være mulighed for direkte udlån fra ATP-fonden; denne mulighed findes ikke i dag, og det er ikke noget, vi kan ordne under de forslag til beslutning, som vi behandler her.

Endelig til begge forslagsstillerne: måske skulle man have overvejet muligheden af at indføre variabel ferielængde ud fra den betragtning, at nogle kan have hårdere brug for en længere samlet hvilepause end andre. Jeg tænker på de arbejdere, som er beskæftiget med særlig hårdt eller særlig krævende arbejde. Skifteholdsarbejdere vil således ofte have behov for en længere samlet hvilepause end andre, fordi deres arbejdstid kan ligge inden for alle døgnets 24 timer.

En anden udsat gruppe består af dem, der er beskæftiget med et arbejde, hvor de uundgåeligt kommer i kontakt med giftstoffer. Også i denne gruppe er behovet for forlænget ferie i høj grad til stede. Udvalget burde tage disse problemer op og drøfte mulighederne for forlænget ferie til særligt udsatte grupper.

Og så endelig en ting vedrørende de to forslag. Det er rart at se, at de to partier S og SF nu endelig mener at kunne finde udveje for en forbedret ferieordning. I december 1967 var vi jo en del — jeg tror nok, det